

Anf. 44 TONY HADDOU (V):

Fru talman! Detta är första gången en övergångsbudget hanteras. Det finns ett syfte med att processen får gå igenom under ordnade former. En övergångsbudget är ingen permanent lösning. Den tar sig inte an de stora samhällsproblem vi har framför oss eller föreslår nya reformer. Det är den heller inte avsedd att göra. Den finns för att viktiga samhällsfunktioner, välfärd och myndigheter ska fungera som tidigare.

Den finns i väntan på att en ny regering ska tillträda och lägga fram de förslag till ändringar i statens budget som följer av dess politiska inriktning. Den behövs för att skapa stabilitet och är just en övergångsbudget i väntan på att en regering ska tillträda och presentera sin ekonomiska politik. Det är när en sådan proposition läggs fram av en ny tillträd regering som det är rimligt för partierna att motionera.

Men de borgerliga partierna lever uppenbarligen efter andra ordningar och kriterier och vill kringgå hela syftet med övergångsbudgeten. Moderaterna har tidigare försökt sabotera en ordnad regeringsbildning, och nu görs försök att skapa kaos i budgetprocessen i form av en högerkonservativ och reaktionär blåbrun allians.

Detta agerande med Moderaterna i spetsen har visat sig pressa de övriga borgerliga partierna att agera på samma sätt och gå fram med budgetreservationer, trots att de vet att det inte är en rimlig ordning. De tillåter inte ens att en ny regering får sätta sin prägel på den ekonomiska politiken.

Det finns ett parlamentariskt förhållningssätt, och det är att statsbudgeten och regeringen hänger samman. Det är inte rimligt att en övergångsregering, som inte kan avgå om den inte får igenom sin budget, ska uppdras att verkställa andra partiers ekonomiska politik.

I nuläget ser det dock ut som om detta blir verklighet eftersom Centerpartiet och Liberalerna har meddelat att de röstar på sina egna budgetförslag i förberedande omröstningar och sedan lägger ned sina röster i slutvoteringen. Då släpps en moderat och kristdemokratisk budget fram med stöd av ett rasistiskt parti. Så agerar Centerpartiet och Liberalerna, som gång på gång har uttryckt att de inte vill ge SD makt och inflytande!

Man skulle kunna göra en tidslinje över hur den före detta Alliansen har agerat under hösten. När valresultatet stod klart var de rödgröna det största blocket i riksdagen. Då gick det ändå bra att sänka regeringen Löfven med stöd av SD, detta trots att de borgerliga inte hade någon egen regeringsbildare att tillsätta. Och nu är de lika beredda att släppa fram en konservativ högerbudget med avsikt att försämra för Sveriges arbetare. Det är att aktivt ge stöd till Sverigedemokraterna och deras ekonomiska politik.

Den före detta Alliansen har pratat mycket om att ta ansvar. Det har man faktiskt gjort under hela debatten i dag. Jag har dock svårt att se ansvarstagandet, och värre blir det i den gemensamma budgetreservationen från Moderaterna och Kristdemokraterna. Miljö- och klimatarbetet hålls tillbaka, trots att vi har en effektiv skattepolitik och styrmedel för att ställa om. Sverige är mitt under pågående klimatförhandlingar i Polen, och efter en sommar med de värsta skogsbränderna i Sveriges historia passar de borgerliga partierna på att slopa exempelvis flygskatten. Det är för mig helt ofattbart, framför allt när det har visat sig att allt fler svenskar är mycket mer skattevilliga när planeten står på spel och att allt fler svenskar vill ge pengarna till att investera i exempelvis tåg. Det är återigen skattesänkningar för de rika som ska komma först.

Fru talman! I debatten har det också hävdats att det inte är möjligt att i en extra ändringsbudget föreslå skattesänkningar. Detta stämmer när det gäller inkomstskatter, även om det inte är någon hemlighet att vi i Vänsterpartiet anser att investeringar i bland annat välfärd och klimat måste gå före stora skattesänkningar för de rika. Vår skattepolitik ska främja arbete med sjysta villkor och stärkt arbetsrätt, inte minst i den underfinansierade välfärden.

För oss är ökad jämlikhet centralt. Vi har fått ett skattesystem som är riggat för de rika, och det kan vi inte acceptera. Det går ju också att personifiera detta: Vi har en Stefan Persson, en Hans Rausing och en Melker Schörling. Det är tre svenska män som tillsammans är rikare än 60 procent av den svenska befolkningen. De är alltså rikare än mer än hälften av svenskarna. Och med en borgerlig budget kommer förmögenheterna fortsätta att koncentreras till ett fåtal på det sättet.

Vi vill se ett rättvist skattesystem. Ett skattesystem ska inte fördela pengar från fattig till rik. Men tyvärr är det detta vi får med Moderaternas och Kristdemokraternas budget. När regeringen Löfven tidigare gjorde upp med Vänsterpartiet handlade det om 10 miljarder till förlossningsvården, skolan och den gene-rella välfärden. Men när Moderaterna och Kristdemokraterna lägger fram sin budgetreservation gäller det att presentera ett sjätte jobbskatteavdrag med 10 miljarder och att tredubbla RUT-bidraget för de mest välbeställda. Som om det inte vore nog ska de rikaste få ännu fler skattesubventioner och avdrag, medan vanliga löntagare inte ens ska få dra av fackavgiften.

Förslagen är lite som Grinchen som stjälar julen. Moderaterna och Kristdemokraterna passar med stöd av SD på att stjåla välfärden på årsbasis.

Välfärdsstaten i Sverige byggdes för att samhället i grunden var orättvist, och uppgiften var att göra det mer rättvist. I dag är det, absurt nog, inte längre så. Miljardärer kan betala en mindre andel i skatt än vanliga arbetare, och de kan få tillbaka enorma belopp i avdrag. Vänsterpartiet är det enda parti som vill ändra på det. Vi anser att välfärdsstaten ska utjämna orättvisor och att den aldrig ska fördela pengar från folk med vanliga inkomster till de rika. Det handlar i grunden om klass.

Sverige har blivit ett extremt ojämlikt land, och jämfört med resten av Europa fortsätter förmögenheterna att koncentreras till allt färre. Bland de rika länderna i världen är Sverige det land där klyftorna ökar snabbast. En starkt bidragande orsak är skattesystemets utveckling. Vi har alltså gått från att vara ett av de länder vars skattesystem omfördelar mest till att ha det minst omfördelande skattesystemet.

Därför finns det också ett starkt behov av en annan skattepolitik än den vi har i dag, som är riggad för de allra rikaste. En ny skattepolitik är helt avgörande och nödvändig, inte minst för att minska de ekonomiska ojämlikheterna och för att få de skatteintäkter som är avgörande för att upprätthålla och öka kvaliteten i välfärden. Då kan inte de allra rikaste dra ifrån och lämna de fattiga efter sig.

Fru talman! Vänsterpartiet vill i processen fortsätta att ta ansvar. Vi hade väntat oss en ordnad och ansvarsfull process med övergångsbudgeten. Men Moderaternas – trots att de landade som valets största förlorare – och Kristdemokraternas iver efter makt och inflytande gör att de inte alls ser något problem med att ta hjälp av rasister. För mig är det helt ofattbart att Centerpartiet och Liberalerna har haft så svårt att välja mellan Löfven och Åkesson och i dag släpper fram en budget anpassad för att Sverigedemokraterna ska rösta på den.

Nedskärningar som drabbar miljonprogramsområden och landsbygd väntar. Klyftorna kommer att öka inom och utanför storstäderna och människor emellan.

Vi anser att övergångsbudgeten bör passera genom riksdagen som det var tänkt efter de principer den är byggd på. Vi har tillräckligt stark tilltro till vår ekonomiska politik, med konkreta lösningar på problem och utmaningar. Vi anser också i nuläget att riksdagspartierna bör ägna sig åt att bidra till att en regering kan tillträda.

(Applåder)